

Líkingin um engisprettu Joels

Tjónið sem lýst er með aðgerðum engisprettna vísar til mikils illis sem stafar af stríðinu við erlendar þjóðir en ekki hersveitir illra anda. Það er fordæmalaus lygi að segja að hver tegund grásleppu tákni sveitir illra anda, sem starfa eftir lífi mannanna.

Líkingin um engisprettu Joels

Kynning

Það er fáránlegt fjöldi prédikana, greina, bóka og sýninga sem lýsa sýn engisprettanna, sem Joel spámaður hefur tilkynnt, sem sveitir illra anda sem ráðast á feðra trúlausra tíundar.

Einföld leit á Netinu skilar óteljandi greinum og bókum [1] þar sem fullyrt er afdráttarlaust að engisprettur séu sveitir illra anda sem starfa beint á eignum fólks, eyðileggja hús, bíla, föt, matvörur, laun o.s.frv. Að þessir púkar valdi hörmungum í bílum, flugvélum, sökkva skipum, rífa niður byggingar, drepa fólk, tortíma þjóðum, fjölskyldum, kirkjum, brúðkaupum og heimilum.

Það er rétt, hvað táknar dæmisagan um engisprettarnar sem Joel tilkynnti? Eru engisprettur vondir?

Líkingin

“Það sem eftir var af skreiðinni, engisprettan át það, það

sem eftir var af engisprettunni, engisprettan át það og það sem eftir var af engisprettunni, aphid át það.” (Jóel 1: 4)

Áður en ég greini textann vil ég fullvissa lesandann um að fígúrunar, grásleppan, engisprettan og aphid, sem mynda dæmisöguna um Joel spámann, eru ekki illir andar. Sérhver nálgun, í þessum skilningi, miðar að því að blekkja ófyrirleitna með því að gera leikmanninn og nýburann að auðveldu bráð fyrir samviskulausa menn eða, að minnsta kosti, fáfróða um sannleika Biblíunnar.

Líkingin sem spámaðurinn Joel tilkynnti hafði ákveðinn áhorfendur: Gyðingarnir áður en þeir dreifðust. Þegar Joel tilkynnti öldungum og íbúum landsins skilaboð Guðs, stefndi hann ekki að mannkyninu, eins og hann væri að tala um plánetuna jörð, áður var skilaboðunum beint að leiðtogum Gyðinga og íbúum Kanaanslands, það er að segja gyðingum. (Jóel 1: 2)

Að breikka svið spádómsins, tala við heiðingjana eða jafnvel tala við meðlimi kirkju Krists, er að snúa skilaboðum Joel spámanns, vegna þess að markhópur skilaboðanna eru Ísraelsmenn, eins og sjá má frá síðustu setningu úr versinu: „... eða á dögum feðra þinna“, leið til að vísa til fyrri kynslóða Ísraelsmanna.

„Heyrðu þetta, öldungar, og hlustið, allir jarðarbúar: Gerðist þetta á ykkar dögum eða á dögum foreldra ykkar?“(Jóel 1: 2)

Ísraelsmenn ættu að koma boðskap Joels spámanns, um engispretturarnar, til barna sinna og börnanna til barna sinna, svo að skilaboðin kæmu til komandi kynslóða. (Jóel 1: 3)

Og hverjar eru engispretturarnar í dæmisögunni? Svárið er að finna í 6. versni: öflug og fjölmörg erlend þjóð!

„Því að valdamikill þjóð ótal hefur risið gegn landi mínu; tennurnar eru fífill og þeir hafa kjálka gamals ljóns.

“(Jóel 1: 6)

Spámaðurinn Jeremía vísaði líka til erlendrar innrásar og notaði aðrar tölur:

„Af því að ég mun heimsækja þig með fjórum tegundum ills, segir Drottinn: með sverði til að drepa og með hundum, til að draga þá, með fuglum á himni og með dýrum jarðarinnar, til að eta þá og tortíma. “(Jer 15: 3)

Innrás erlendra þjóða var þegar spáð af Móse spámanni:

„Drottinn mun reisa gegn þér þjóð úr fjarska, frá endimörk jarðar, sem flýgur eins og örn, þjóð sem þú munt ekki skilja tungumál. Grimm andlit þjóð, sem mun ekki virða andlit gamla mannsins né vorkenna unga mannum; Og hann mun eta ávexti dýra þinna og ávexti lands þíns, þar til þér verður tortímt; og það mun ekki skilja korn, must, né olíu, né unga kýrnar þínar né sauðir þínar eftir, fyrr en það hefur eytt þér. “ (5. Mós 28: 49-51)

Spámaðurinn Joel gerir sömu spá og semur dæmisögu til að auðvelda tilkynningu um framtíðaratburði, frá foreldrum til barna. Hvernig gat einhver gleymt dæmisögu sem inniheldur engisprettur, sem gleypa allt fyrir framan sig?

Innrás Kaldea er borin saman við eyðileggingu af engisprettum, þar sem þeir myndu ráðast á borgir Ísraels, sem líktust Eden, en eftir eyðingu Babýlonar yrði aðeins auðn eftir.

„Dagur myrkurs og myrkurs; dagur skýja og þétts myrkurs, eins og morguninn breiðist út yfir fjöllin; frábært og völdugt fólk, sem aldrei var til, frá fornu fari, né eftir það um ókomin ár, frá kynslóð til kynslóðar. Fyrir honum eyðir eldur og á eftir honum logandi logi; Landið fyrir honum er eins og Eden-garðurinn, en að baki honum eyðimerkur eyðimörk. já, ekkert mun flýja þig. “(Jóel 2: 2-3)

Líkingin um engisprettarnar þjónaði þeim tilgangi að sýna fram á það sem Móse spáði fyrir, vegna þess að þjóðin sem myndi ráðast á Ísrael myndi eta allt sem dýrin og túnið framleiddu. Það væri ekkert korn, must, olía eða afkvæmi dýra, vegna erlendrar innrásar.

Vínviðurinn og fíkjutréð eru myndir sem vísa til tveggja húsa Jakobs sona: Júda og Ísrael, þannig að spádómurinn og dæmisagan tákna, aðeins og eingöngu, Ísraelsmenn. Að setja menn, eða heiðingja, eða kirkjuna, sem hluti af aðgerðunum af engisprettunum, er ímyndun af höfði illa upplýstrar manneskju.

Spámennirnir Jesaja og Jeremía líktu ókunnugum þjóðum við villidýr á akrinum í stað þess að nota engisprettuna:

„Þú, öll dýr vallarins, öll dýrin í skóginum, komið og etið“(Jes 56: 9);

„Þess vegna sló ljón úr skóginum þá, úlfur úr eyðimörkinni herjar á þá; hlébarði gætir borga sinna; hver sem kemur út úr þeim, verður mölbrotinn; vegna þess að brot þeirra aukast, fráhvarf þeirra margfaldast.“ (Jer 5: 6)

Tjónið sem lýst er með aðgerðum engisprettanna vísar til mikils illis sem stafar af stríðinu við erlendar þjóðir en ekki hersveitir illra anda. Það er fordæmalaus lygi að segja að hver tegund grásleppu tákni sveitir illra anda, sem starfa eftir lífi mannanna.

Sá sem segir að grásleppan sé eins konar sveit illra anda, sem hegði sér í lífi þeirra sem ekki hlýða Guði, er lygari.

Guð bölvaði jörðinni vegna óhlýðni Adams og að lokum ákvað hann að maðurinn myndi éta svitann í andlitinu (1. Mós. 3: 17-19). Þessi guðlega ákvörðun fellur á réttláta og óréttláta! Önnur bölvun sem féll á mannkynið, Gyðingar og heiðingjar, var dauðinn, þar sem allir menn eru fráhverfir dýrð Guðs.

En þrátt fyrir bölvunina sem stafar af broti Adams er heppni

varpað í fangið á öllum afkomendum hans, án þess að greina réttláta og rangláta „vegna þess að tími og tækifæri hafa áhrif á alla, ógreinilega“ (Orðskv. 9:11). Allir sem vinna í þessu lífi hafa rétt til að borða, því lögmálið um sáningu er það sama fyrir alla: réttlátt og óréttlátt.

Að segja að skeri engisprettan virki á líf vantrúra er rökvilla. Að segja að hluti af því sem vantrúaður græðir á verkum hans, tilheyri djöflum er óþægur, því landið og fylling þess tilheyrir Drottni.

Notkun Jesaja 55, vers 2, til að tala um fjármál vitnar um sannleika Ritningarinnar. Þegar Jesaja spurði fólkið, um að eyða því sem þeir græddu í vinnu í það sem ekki er brauð, var hann ekki að tala um sígarettur, drykki, skemmtun, lyf o.s.frv. Guð var að ávíta fólkið fyrir að eyða því sem hann eignaðist í fórnir, fórnir sem ekki þóknast Guði (Jes 1: 11-12; Jes 66: 3).

Það sem Guð er ánægður með og fullnægir mannum í raun og veru er að hann mun hlusta á orð Guðs vegna þess að „að svara er betra en að fórna“. (1. Sam 15:22) En Ísraelsmönnum var gefin fórn, það er að þeir eyddu ávöxtum vinnunnar í það sem þeir gátu ekki fullnægt!

„En Samúel sagði:, Hefur Drottinn svo mikla ánægju af brennifórnum og sláturfórnum eins og að hlýða orði Drottins? Sjá, hlýðni er betri en fórn; og þjóna því betur en sauðfitu. “ (1. Sam 15:22)

Það er fráleitt að segja að eyðileggjandi engisprettur vísi til náttúruhamfara, hörmunga, óveðurs o.s.frv., En að beita Jóhannesi 10, vers 10 þar sem þjófurinn kom, ef ekki til að drepa, stela og eyðileggja, sem aðgerð djöfulsins. , það er slæmur lestur með hulduhvöt. Að segja að legion illra anda, sem eyðileggjandi engisprettan táknar, eru morðingjar sem gera það sem Jóhannes 10 segir, vers 10; það er ógeðslegt.

Þjófurinn sem Jesús sagði kom til að drepa, stela og tortíma

vísar ekki til djöfulsins, heldur til leiðtoga Ísraels, sem komu á undan honum. Leiðtogar Ísraels voru þjófar og ræningjar, því þeir gerðu áður en Jesús kom, vegna þess sem spámennirnir spáðu:

„Er þetta hús, sem kallað er undir nafni mínu, ræningi hellir í þínum augum? Sjá, ég sjálfur hef séð þetta, segir Drottinn. “ (Jer 7:11);

„Allir sem komu á undan mér eru þjófar og ræningjar; en sauðirnir heyrðu ekki í þeim. “ (Jóhannes 10: 8);

„Þjófurinn kemur aðeins til að stela, drepa og tortíma; Ég er kominn til þess að þeir fái líf og hafi það í ríkum mæli. “ (Jóhannes 10:10);

„Hann sagði við þá: Ritað er: Hús mitt mun kallast bænahús. en þú hefur gert það að þjófabæ “. (Mt 21:13)

Niðurstaða ræðumanna sem nota dæmisöguna um engisprettarnar er enn skrítnari þegar hún leggur til leið til að sigrast á engisprettunum: að vera tíðar!

En engisprettarnar voru fulltrúar Kaldea-þjóðarinnar, sem réðust inn í Jerúsalem árið 586 f.Kr., þegar Nebúkadnesar II – keisari Babýlonar – réðst inn í ríki Júda, eyðilagði bæði Jerúsalemborg og musterið og flutti Gyðinga til Mesópótamíu. , hvernig á að sigrast á þessum ‘engisprettum’, ef Kaldear eru útdauðir?

Auk þess að segja að engisprettarnar í dæmisögunni um Joel séu ýmis konar þúkar, segja margir ræðumenn að eina leiðin til að berjast þá sé með trúfesti í tíund og fórn! Ósannindi!

Ísraelsmenn urðu fyrir innrás erlendra þjóða, vegna þess að þeir hvíldu ekki landið samkvæmt orði Drottins og ekki vegna þess að þeir voru ekki tíundir, eins og við lesum:

„Og ég mun dreifa þér meðal þjóðanna og draga sverðið á eftir þér. Land þitt verður auðn og borgir þínar verða í

eyði. Þá mun landið njóta hvíldardaga sinna, alla daga eyðileggingarinnar, og þú munt vera í landi óvina þinna. Þá mun landið hvíla sig og spila á laugardögum þess. Hann mun hvíla alla daga í auðn, því að hann hvíldist ekki á hvíldardögum þínum, þegar hann var búinn í henni “(Lev 26:33 -35).

Það er vegna þess að hann hefur ekki hvílt jörðina að Guð stofnaði 70 vikur Daníels, eins og skráð er í Kroníkubók:

„Svo að orð Drottins rætist með munni Jeremía, uns landið hefur þóknun á hvíldardögum þess. allir dagar eyðingarinnar hvíldu, þar til sjötíu árin runnu út. “ (2. Kron 36:21).

Kvörtun Malakís um að koma öllum tíundum í ríkissjóð er löngu eftir brottvísun Babýlonar (Mal 3:10). Spámaðurinn Malakí var samtímamaður Esra og Nehemía á tímabilinu eftir útlegðina, þegar mýrar Jerúsalem voru þegar endurreistir, um 445 f.Kr.

Biblían er skýr:

„Eins og fugl flakkar, eins og svali flýgur, svo kemur bölvunin án orsaka“. (Orðskviðirnir 26: 2)

Var bölvunin yfir Ísraelsmönnum vegna athafna illra anda? Ekki! Púkar eru bölvaðir af náttúrunni en þeir eru ekki orsök bölvunar á mannkyninu. Orsök bölvunarinnar sem féll yfir Ísraelsmönnum var óhlýðni við fyrirmæli Guðs sem Móse flutti. Innrás Babýlonar átti sér stað aðeins vegna óhlýðni Ísraels en ekki vegna aðgerða illra anda!

Fyrir Ísraelsbörn lagði Guð til blessanir og bölvun og einkunnarorðið fyrir móttöku þeirra var hvort um sig hlýðni og óhlýðni. Orsök bölvunarinnar var óhlýðni, því án bölvunar verður engin bölvun.

Og hver stofnaði bölvunina? Guð sjálfur!

„Það mun þó vera, að ef þú hlustar ekki á rödd Drottins Guðs þíns til að fara ekki varlega í því að halda öll

boðorð hans og lög, sem ég býð þér í dag, þá munu allar þessar bölvánir koma yfir þig og ná yfir þig. Fjandinn í borginni og fjandinn í landinu. Fjandaðu körfuna þína og hnoðara þinn. Bölvaður er ávöxtur móðurlífs þíns og ávöxtur lands þíns og afkvæmi kúa þinna og sauða. Bölvaður verður þú þegar þú kemur inn og bölvaður verður þú þegar þú ferð. Drottinn mun senda þér bölvun; rugl og ósigur í öllu sem þú leggur hönd þína á; þar til þú ert tortímdur og þar til þú skyndilega farist vegna illsku verka þinna, sem þú yfirgafst mig fyrir. “ (5. Mós 28: 15-20)

Það er víst að án tilefnis er engin bölvun!

Fjárframlag til tiltekinnar stofnunar frelsar engan frá þúkom, bölvunum, illu auga o.s.frv. Slík skilaboð eru svikin til að tengja þau einföldu. Það er ekki vegna þess að þú hafir ekki vitneskju um að þér verði ekki refsað:

„Hinir aðvaraðir sjá illt og fela sig; en hinir einföldu fara framhjá og líða refsinguna. “ (Pr 27:12)

Að halda fram fáfræði fyrir Guði frelsar engan frá afleiðingunum. Þess vegna þarf maðurinn að vera gaumur að rödd Guðs.

En það eru þeir sem heyra orð Guðs en ákveða þó að ganga eftir því sem blekkjandi hjarta þeirra leggur til og halda að þeir fái frið. Mikil blekking, því að blessun Drottins er þeim sem hlýða orði hans.

„Og það kann að gerast, að þegar einhver heyrir orð þessarar bölvunar, muni hann blessa sig í hjarta sínu og segja: Ég mun hafa frið, jafnvel þó að ég gangi eftir áliti hjarta míns; að bæta við þorsta, drykkju. “ (5. Mós 29:19)

Lærdóminn sem trúmaðurinn á Krist Jesú dregur af því sem tilkynnt var um dæmisöguna um engisprettarnar kemur fram af Páli postula við Korintumönnum:

„Og þetta var gert við okkur á mynd, svo að við girnastum slæma hluti eins og þeir gerðu.“ (1. Kor 10: 6).

Fyrir þá sem trúá því að Jesús sé Kristur er ekki lengur fordæmd og það sem við lesum frá Ísraelsmönnum er svo að við gerum ekki sömu mistökin. Ef það er enginn fordæming fyrir einhverjum sem er ný skepna er víst að hann er falinn með Kristi í Guði, þess vegna þarf hann ekki að vera hræddur við illa anda, bölvun o.s.frv.

Sá sem er í Kristi hinum vonda snertir ekki vegna þess að hann er falinn með Kristi í Guði.

„Við vitum að allir sem eru fæddir af Guði syndga ekki; en það sem af Guð er myndað heldur sig og hinn vondi snertir það ekki.“ (1. Jóhannesarbréf 5:18);

“Vegna þess að þú ert þegar dáinn og líf þitt er hulið Kristi í Guði.” (Kól 3: 3)

Allir trúaðir á Krist hafa verið blessaðir með öllum andlegum blessunum í Kristi Jesú (Ef. 1: 3), svo það er engin þörf á að óttast aðgerð djöfla.

Eina bölvunin sem getur náð trúuðum er að láta blekkja sig af mönnum sem með sviksemi blekkja sig svikandi og hverfa frá sannleika fagnaðararerindisins (Ef 4:14; 2. Pét 2: 20-21), m.t.t. hlutina, hann er meira en sigurvegari, og engin skepna getur aðskilið hann frá kærleika Guðs, sem er í Kristi.

„En í öllu þessu erum við meira en sigurvegarar af þeim sem elskaði okkur. Vegna þess að ég er viss um að hvorki dauðinn, lífið, englarnir, höfðingjarnir eða kraftarnir né nútíðin, framtíðin, hæðin eða dýptin eða önnur skepna geta aðskilið okkur elsku Guðs, sem er í Kristi Jesú, Drottni vorum “(Rómv. 8: 37-39)